

ресурсів відсутність внутрішніх джерел фінансування, помножена на вкрай несприятливий інвестиційний клімат та міжнародний імідж, що відлякують іноземних інвесторів, сприяє дефіциту фінансових ресурсів на фондовому ринку України [4, с. 483].

Отже, ситуація, що склалась на сучасному біржовому ринку, свідчить про необхідність структурних змін, модернізації та впровадження кращої європейської практики функціонування світових бірж. Вступ України у світовий біржовий ринок є можливим лише за умови усунення значної кількості недоліків та негативних тенденцій розвитку й орієнтації на ефективну, стабільну та динамічну економіку. Задля поліпшення функціонування вітчизняного біржового ринку варто розробити комплекс заходів, які повинні орієнтуватись на вдосконалення законодавчо-правової бази, регулювання та контроль розвитку біржового ринку не лише агропромислової продукції, але й товарної та валютної, економічної та політичної стабільності в державі, страхування фінансових ризиків та гарантії виконання біржових контрактів; участь вітчизняних бірж у роботі міжнародної біржової інфраструктури; всебічне впровадження електронних торговельних біржових систем.

Література

1. Плахотнік М.Г. Товарні біржі в Україні. Розвиток соціально-економічних систем у трансформаційних умовах. 2012. С. 206.
2. Українська біржа: веб сайт URL: <http://www.uk.ua> (дата звернення: 16.05.2019).
3. Становлення і розвиток біржової діяльності в світі і в Україні. URL: <http://ukr.vipreshebnik.ru/birzhova-diyalnist/2387-stanovlennya-i-rozvitokbirzhovoji-diyalnosti-v-sviti-i-v-ukrajini.html> (дата звернення: 16.05.2019).
4. Кологойда О.В. Господарсько-правове регулювання фондових відносин в Україні: монографія. Київ: Вид-во Ліра-К, 2015. 704 с.

УДК 346.9(043.2)

Мілімко Л.В., к.ю.н., доцент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЮРИДИЧНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ, ЩО НЕГАТИВНО ВПЛИВАЮТЬ ЧИ МОЖУТЬ НЕГАТИВНО ВПЛИНУТИ НА ДОВКІЛЛЯ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ОЦІНКИ ЇХ ВПЛИВУ

В умовах глобалізаційних процесів умови раціонального використання, відтворення та охорони природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки довкілля та окремих його елементів набувають особливої актуальності.

Україна взяла шлях переходу на міжнародні екологічні стандарти. В рамках цієї діяльності виникла потреба і в адаптації екологічного законодавства до законодавства Європейського Союзу та міжнародних нормативно-правових актів.

У 2017-2018 роках Верховною Радою України прийнято два Закони: «Про оцінку впливу на довкілля» [1] (далі – Закон) та «Про стратегічну екологічну оцінку» [2] на заміну Закону України «Про екологічну експертизу».

Законом «Про оцінку впливу на довкілля», що набув чинності 18 грудня 2017 року, відповідно до вимог Угоди про асоціацію та європейських директив впроваджено нову європейську модель процедури оцінки впливу на довкілля замість скасованої екологічної експертизи. Відповідно до Преамбули цього Закону, оцінці підлягає «планована діяльність у процесі прийняття рішень про провадження господарської діяльності, яка може мати значний вплив на довкілля, з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів». При цьому під планованою діяльністю (п. 3 ч. 1 ст. 1 Закону) законодавець розуміє, що це – «планована господарська діяльність, що включає будівництво, реконструкцію, технічне переоснащення, розширення, перепрофілювання, ліквідацію (демонтаж) об'єктів, інше втручання в природне середовище; планована діяльність не включає реконструкцію, технічне переоснащення, капітальний ремонт, розширення, перепрофілювання об'єктів, інші втручання в природне середовище, які не справляють значного впливу на довкілля відповідно до критеріїв, затверджених Кабінетом Міністрів України».

Позитивним моментом Закону є те, що законодавчо закріплено поняття «вплив на довкілля» у такому формулюванні: що це «будь-які наслідки планованої діяльності для довкілля, в тому числі наслідки для безпечності життєдіяльності людей та їхнього здоров'я, флори, фауни, біорізноманіття, ґрунту, повітря, води, клімату, ландшафту, природних територій та об'єктів, історичних пам'яток та інших матеріальних об'єктів чи для сукупності цих факторів, а також наслідки для об'єктів культурної спадщини чи соціально-економічних умов, які є результатом зміни цих факторів».

Обов'язкові елементи процедури, в тому числі – чітко визначені об'єкти оцінки впливу на довкілля, що закріплені в Законі, вироблені майже п'ятдесятилітнім досвідом у країнах Америки та Європейського Союзу. За допомогою цих елементів процедури можливо максимально досягнути позитивного екологічного результату. Такі елементи процедури включають, зокрема, розгляд альтернатив планованої діяльності, прозорість процедури, участь громадськості, в тому числі на ранніх етапах, включення до рішення за наслідками процедури оцінки впливу на довкілля обов'язкових екологічних умов провадження планованої

діяльності, можливості для судового оскарження адміністративних рішень, що приймаються в результаті проведення процедури оцінки впливу.

Відповідно до наказу МНС про затвердження Положення про паспортизацію потенційно небезпечних об'єктів від 18 грудня 2000 р. № 338 [3], об'єкт господарської діяльності – виробництва, цехи, споруди і будови, які використовуються юридичною особою або фізичною особою – підприємцем для виробничої, науково-дослідницької, комерційної або іншої діяльності.

Такі об'єкти підлягають поділу на дві категорії, як зазначено у Законі, а також які, наприклад, Є. Алексєєва, систематизувала у посібнику «Оцінка впливу на довкілля: можливості для громадськості» [4, с. 14].

Таким чином можемо дійти висновку, що оцінці підлягає лише господарська діяльність. Хоча цей Закон значно розширив перелік об'єктів, що підлягають оцінці впливу на довкілля, порівняно з екологічною експертизою, але не врахував інші об'єкти, які до господарської діяльності не віднесені, але теж мають або можуть мати негативний вплив на довкілля. В результаті вони екологічній оцінці не підлягають. Зокрема, якщо діяльність здійснюється не в рамках господарської, а наприклад, у рамках цивільно-правового договору, але має наслідком значний вплив на довкілля – даний Закон такі відносини не врегулює.

Отже, слід зазначити, що відносини з оцінки впливу на довкілля підлягають подальшому дослідженню та більш чіткому врегулюванню на законодавчому рівні.

Література

1. Про оцінку впливу на довкілля: Закон України від 23 трав. 2017 р. № 2059-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2059-19#Text> (дата звернення 15.01.2021).

2. Про стратегічну екологічну оцінку: Закон України від 20 бер. 2018 р. № 2354-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2354-19#Text> (дата звернення 15.01.2021).

3. Про затвердження Положення про паспортизацію потенційно небезпечних об'єктів: наказ Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи від 18 груд. 2000 р. № 338. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0062-01#Text> (дата звернення 17.01.2021).

4. Оцінка впливу на довкілля: можливості для громадськості: посібник / Є. Алексєєва [за заг. ред. О. Кравченко]. Львів: Вид-во «Компанія «Манускрипт»», 2017. 36 с.